

ת"פ 50856/03/18 - מדינת ישראל נגד מאלק חמדאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50856-03-18 מדינת ישראל נ' חמדאן ואח'

ת"פ 23079-09-19 מדינת ישראל נ' חמדאן

ת"פ 57806-12-21 מדינת ישראל נ' חמדאן

בפני כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מאלק חמדאן (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד מוצטפא יחיא

גזר דין בעניין הנאשם 2 בלבד

רקע

1. הנאשם הורשע במסגרת צירוף תיקים בעבירות שלהלן:

א. במסגרת ת"פ 50856-03-18 בשתי עבירות של תקיפה סתם ע"י שניים או יותר (ס' 382(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, להלן: החוק), איומים (ס' 192 לחוק), והיזק לרכוש במזיד (ס' 452 לחוק).

ב. במסגרת ת"פ 23079-09-19 בעבירה של תקיפה סתם (ס' 379 לחוק) ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (ס' 274 (1) לחוק).

ג. במסגרת ת"פ 57806-12-21 בעבירה של התפרעות (ס' 152 לחוק) ונסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות

עמוד 1

(ס' 274 (1) + (2) + (3) + ס' 25 לחוק).

2. בתיק הראשון הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות ואילו ביתר התיקים הודה לצורך צירופם.

3. ע"פ העובדות בהן הורשע בת"פ 50856-03-18, בחודשים מאי ויוני 2017, הנאשם ואחיו - הנאשם 1 - תקפו את הוריהם הקשישים בשל סירובם של אלה לתת להם כסף לרכישת סמים ואלכוהול. השניים איימו על אביהם שאם לא ייתן להם כסף ישרפו את ביתו, היכו אותו ואת האם ושברו חפצים שונים בבית, הכל כמפורט בהכרעת הדין.

4. ע"פ העובדות בהן הורשע בת"פ 23079-09-19 תקף הנאשם באוקטובר 2018 את אביו הקשיש בשל סירובו לתת לו כסף. בהמשך, ומשהזעיק האב את המשטרה, תקף הנאשם את השוטרים שבקשו לעצרו, הכל כמפורט בכתב האישום המתוקן.

5. ע"פ העובדות בהן הורשע בת"פ 57806-12-21 יידה הנאשם אבנים על כוחות הבטחון במסגרת הפרות סדר באוקטובר 2021, וכן נטל חלק בהתפרעות, הכל כמפורט בכתב האישום המתוקן.

תמצית טיעוני הצדדים

6. בתיק זה טענו לעונש הן נציג תביעות ירושלים והן נציגת הפרקליטות, כל אחד בתיקו. נציגת הפרקליטות עמדה על נסיבת ביצוע העבירות בת"פ 23079-09-19 ובת"פ 57806-12-21. לדבריה הערכים שנפגעו הם שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על שלטון החוק, ושמירה על בטחונו של אדם. לגבי ת"פ 23079-09-19 טענה למתחם ענישה הנע בין נע בין 5 ל - 10 חודשי מאסר. לגבי ת"פ 57806-12-21 טענה למתחם ענישה הנע בין 6 ל - 15 חודשי מאסר. עוד הציגה הפרקליטה גזר דין בת"פ 23725-11-18 שם הורשע הנאשם ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים (גזר דין מיום 6.7.20, בר הפעלה בת"פ 57806-12-21). נוכח עברו הפלילי העשיר והמכביד של הנאשם בקשה הפרקליטה לגזור עליו את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בתיק הראשון, 12 חודשי מאסר בתיק השני, וכן להפעיל את התנאי במצטבר באופן שבסה"כ ייגזרו על הנאשם 26 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

7. נציג תביעות ירושלים טען לעונש בת"פ 50856-03-18. לדבריו מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 ל - 16 חודשי מאסר, ונוכח נסיבותיו בקש להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר במצטבר.

8. ההגנה מצדה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, והדגישה שהנאשם התפייס עם הוריו, הפנים את חומרת מעשיו, ואביו אף נכח בדיונים והביע מחילה כלפי בנו. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לקח אחריות על מעשיו ויש להקל עמו. ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה בגין תקיפה סתם הנע בין מאסר מותנה ועד ל - 13 חודשי מאסר. לגבי תיק ההתפרעות טען ב"כ הנאשם למתחם הנע בין שישה ל - 15 חודשי מאסר. עוד הפנה ב"כ הנאשם לעובדה שהנאשם שוהה במעצר מחודש דצמבר 2021.

9. כידוע, תיקון 113 לחוק העונשין לא הביא עמו הגדרה מפורשת למונח "אירוע", ומשכך הלכה פסוקה נדרשה לעניין זה. נפסק כי "ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)" (ראו בפס' 5 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)). בשים לב למבחן הקשר ההדוק כפי שהותווה בפסיקה, אני סבורה כי במקרה דנא לא ניתן לראות באישומים בהם הורשע הנאשם כמהווים אירוע עברייני אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, שכן המדובר באירועים הנפרשים על פני 3 מועדים שונים (שנת 2017, שנת 2018 ושנת 2021) והם נוגעים לסוגי עבירות שונים (עבירות כלפי ההורים ועבירות כלפי כוחות הבטחון). בנסיבות אלה ייקבע מתחם נפרד לעבירות על פי סוגן.

מתחם העונש ההולם

10. עבירות האלימות כלפי הוריו: העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, בהם הגנה על שלומם הגופני, ביטחונם האישי ושלוות נפשם של ההורים, כמו גם על רכושם. דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר הסיכון הגלום בעבירות אלימות כגון דא, כמו גם בצורך של בתי המשפט להמשיך ולנקוט ביד קשה נגד הבוחרים בדרך האלימות.

כידוע, בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין, עמדה הלכה פסוקה על הצורך להילחם ביד קשה בשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים. כך למשל, נפסק כי "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבענייננו" (ראו ב-ע"פ 799/19 צ'קול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.07.19), בפס' 10).

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הגבוה; בראש ובראשונה יש להעניק משקל ממשי לעובדה שמדובר בשני אחים צעירים שחברו יחדיו על מנת להכות את הוריהם הקשישים.

בענייננו, המדובר באלימות שננקטה כלפי המתלוננים על לא עוול בכפם.

הנאשם 2 הורשע, כאמור, בשתי עבירות של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר שחברו יחד לביצוע הפעולה האלימה. כל זאת בנוסף להרשעתו בתיק נוסף של תקיפת אביו, באיומים כלפיו, ובהיזק לרכוש במזיד. הפסיקה הכירה בכך שפרשנות הביטוי "חברו יחד", כמצוין בסעיף החיקוק בו הואשמו הנאשמים, מהווה הלכה למעשה ביצוע בצוותא: "הנה-כי-כן, פרשנות הביטוי "חברו יחד" בהקשר הפנימי של החוק ומתוכו מובילה למסקנה כי החוברים יחדיו הם הלכה למעשה מבצעים בצוותא" (ע"פ 4693/01 מדינת ישראל נ' בביזאיב, פ"ד נו(5) 580 (2002), בפס' 2 לפסק דינה של השופטת בייניש) (ראו בעמ' 14 להכרעת הדין).

הנזקים שנגרמו להוריו הקשישים של הנאשם אינם מתבטאים רק במכאוב הפיסי. הורי הנאשם חיו, הלכה למעשה, בטרור מתמשך מצד שני הבנים - הנאשמים.

נוסף על כך, הרי שבמעשיו האלימים, לא הסתפק הנאשם בפגיעה הפיזית במתלוננים, אלא ניפץ רכוש בביתם ואיים שישרוף את הבית.

כאמור, עיון בפסיקה מלמד כי מתחם העונש ההולם מושפע מכלל נסיבות ביצוע העבירה ואין המדובר במתחם אחד יחיד (ראו והשוו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.02.18); רע"פ 2462/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.03.18); רע"פ 266/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.02.18); רע"פ 7592/14 שמעוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.14)). בשים לב לכלל האמור לעיל אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 8 ל-15 חודשי מאסר בפועל. לעניין זה אציין שאף אם אתיחס לכלל הארועים ממאי ויוני 2017 כמקשה אחת, הרי שהארוע מאוקטובר 2018 הינו ארוע נפרד.

11. עבירות ההתפרעות ותקיפת שוטרים: העבירות שביצע הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונם האישי והגופני של אנשי כוחות הביטחון, וכן על שלטון החוק וסדרי משטר תקינים. שמירה על עקרונות אלה מחייבת עמידה איתנה נגד הפוגעים בגורמי אכיפת החוק.

אלימות המופעלת כלפי שוטרים במסגרת תפקידם לובשת צורות שונות, ועוצמתה משתנה ממקרה למקרה. בין אם ברף הנמוך ובין אם ברף הגבוה, יש בעבירות אלה כדי לכרסם בעקרונות שלטון החוק. על בתי המשפט לשדר מסר ברור אשר יהיה בו כדי לאפשר לגורמי האכיפה לבצע את עבודתם נאמנה (ראו לדוגמה, דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.08.10)).

דומה שלא למותר לציין את המובן מאליו והוא שמשטרת ישראל היא פניו של שלטון החוק ואמונה על שמירה על הסדר הציבורי בחברה מתוקנת. שוטרי משטרת ישראל פועלים יום וליל להגשמת תכליות אלה- יהא הקושי אשר יהא. קביעה זו מושרשת זה מכבר בהלכה פסוקה, לפיה "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות" (ראו בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (פורסם בנבו, 20.09.10), בפס' 26).

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני; לדאבון הלב, הפרות סדר והתפרעויות אינו דבר חריג במזרח ירושלים, ולא פעם נאלצים השוטרים להתמודד עם התפרעויות אלה, תוך סיכון חייהם. בנסיבות המקרה דנא, עולה שהנאשם זרק אבנים ממרחק קטן לעבר שוטרים. הגם שלא נגרמו פגיעה בחיי אדם או אף נזק מוחשי, הרי שיש ליתן משקל מסוים לפוטנציאל הנזק הגלום במעשים אלה. לכך יש להוסיף שהנאשם אף הורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות כאשר זה בא לעצור אותו בגין האלימות כלפי אביו.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבעבירות בהן הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים, אולם לרוב עסקינן בהשתת עונשי מאסר בפועל. ויודגש שכל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו, ומשכך יש לבחון את הענישה הנוהגת בשינויים המחייבים (ראו והשוו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ

31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.01.15); רע"פ 2222/13 חיחיאשווילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.05.13); רע"פ 8172/10 גזאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.11.10); עפ"ג 10564-12-18 מדינת ישראל נ' אללה (פורסם בנבו, 6.2.19); עפ"ג 3148-02-16 מדינת ישראל נ' געבה (פורסם בנבו, 24.2.16).

בנסיבות המקרה דנא, בשים לב שהעבירה לא הובילה לפגיעה ממשית בערכים המוגנים, אני סבורה שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל - 16 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

12. צודק ב"כ הנאשם שמלאכת גזירת הדין איננה משום חישוב מתמטי.

13. בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וכן בנסיבות האישיות של הנאשם. לחומרה שקלתי את הצורך בהרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם מפני ביצוע עבירות מסוג זה. הנאשם נהג בדרך של השלטת טרור על הוריו הקשישים, וזאת יש לגנות בכל פה. כל זאת עשה עת מאסר על תנאי תלוי ועומד מעל ראשו, וגם בכך לא היה כדי להרתיעו.

14. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם כפי שתוארו על ידי בא כוחו ובתסקיר שירות המבחן.

15. לקולא, שקלתי את העובדה שהנאשם בחר לצרף את כל התיקים התלויים ועומדים נגדו ולמעשה "לנקות שולחן".

16. הנאשם לא הודה במיוחד לו והעמיד את הוריו בסיטואציה קשה בה נאלצו להעיד נגד בנם, בניגוד לרצונם. הגם שזכותו של אדם לכפור במיוחד לו ולנהל הוכחות, הרי שלא יוכל להינות מן ההקלות המוענקות למי שמודה במיוחד לו וחוסך זמן שיפוטי.

17. לקולא שקלתי עוד את העובדה שהנאשם יישר את ההדורים עם הוריו, והביע חרטה על המעשים.

18. מכלול הגורמים שהוצגו לעיל מובילים למסקנה כי יש למקם את הנאשם באמצע מתחם הענישה.

19. לאחר שעיינתי בתסקיר, לאחר ששקלתי את כלל טענות הצדדים, לאור עברו המכביד של הנאשם אל מול אמון זהיר בהבעת החרטה שלו, מצאתי שהעונש המתאים הוא 10 חודשי מאסר בגין כל אחד מאירועי האלימות כלפי

הוריו, ושמונה חודשי מאסר בגין אירוע יידוי האבנים וההתפרעות.

20. אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו. המאסר יחושב מהיום.

ב. הפעלת מאסר על תנאי למשך שישה חודשים כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 23725-11-18 (פסק דין מיום 6.7.20), באופן שחודשיים מתוך ההפעלה יהיו במצטבר למאסר, וארבע חודשים ירוצו בחופף. סה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירות אלימות, לרבות איומים.

ד. בנסיבות העניין - מצאתי להמנע מהשתת קנס, בו ממילא ייאלצו לשאת הוריו הקשישים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.